

Milí přátelé,

máme za sebou rok plný významných kulatých výročí. Některá jsme oslavovali, jiná jsme si spíše jen připomínali jako varování. Obvykle se v těch výročních dnech pokusíme sehnat nějakého pamětníka, nasloucháme jeho líčení, jak to bylo před těmi 100, 80, 70, nebo 50 lety, a snažíme se v tom vyprávění najít nějaké poučení pro svůj život.

Jak už zaznělo, také my tady máme jedno malé soukromé benešovské výročí, už dvacet let se scházíme při tomto setkání, které jsme nazvali Sváteční slovo. Z místních farářů jsem tady jediný, který to pamatuje, byl jsem jedním ze zakladatelů, takže bych teď mohl vzpomínat a vyprávět, jak to bylo před dvaceti lety. Ale nebojte se, neudělám to.

My jsme se tady dnes nesešli kvůli tomu, co se stalo před dvaceti lety, ale celé ty roky se scházíme kvůli události mnohem, mnohem starší, která se udála před více než dvěma tisíci lety. Dvě desetiletí, to už je docela slušná tradice, ale dva tisíce let – to člověka hned napadne, že se muselo stát něco opravdu velkého a hodně důležitého, když si to lidé tak dlouho připomínají a oslavují.

Pamětníky v tomto případě těžko najdeme, ale v Bibli, knize téměř stejně staré, máme k dispozici hned několik vyprávění popisujících co a jak se tehdy dávno odehrálo. Slyšeli jsme to dnes v podání evangelisty Matouše, jehož vyprávění má podobu takového stručného, téměř kronikářského záznamu: „Narození Ježíše Krista se událo takto“.

Následuje popis některých zvláštních a pro nás dnes ne úplně srozumitelných okolností, ale co na narození jakéhosi chlapce ve vzdálené zemi a v dávných časech bylo tak velkého a důležitého, je podle mě skryto ve zmíněných jménech. Dají mu jméno Ježíš – v hebrejském znění Jehošua, které se dá přeložit Bůh je spása, záchrana. A pak tam zaznělo druhé jméno, citované z textu ještě o několik století staršího, z Izajášova proroctví: Budete mu říkat Immanuel, to znamená Bůh je s námi.

A právě tohle poselství nám i dnes přináší vánoční svátky. Bůh je s námi, je na naší straně, přišel k nám v Ježíši Kristu proto, aby nám pomáhal, abychom se měli o koho opřít v různých nepříjemnostech a trápeních. Je s námi a přináší radost do smutku, smíření do rozbrojů, a zklidnění do často ubíjejícího tempa našeho žití. Je s námi i dnes na tomto náměstí a chce být s námi v každém okamžiku našich životů.

A já bych vám všem chtěl popřát, abychom jeho přítomnost, jeho blízkost skutečně pocítili a prožili, abychom ji vnímali a z ní čerpali sílu a pokoj nejen v následujících svátečních dnech, ale i dlouho potom, nejlépe napořád.

Bůh je s námi – díky Bohu za to.